

فصل نامه داروهای گیاهی

Journal homepage: www.ojs.iaushk.ac.ir

اثر تنوع فصلی بر عملکرد اسانس و خصوصیات مورفووفیزیولوژیک (*Achillea filipendulina* Lam.) بومادران زاگرسی

الهام زینلی، مهدی رحیم ملک*

گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران؛

* مسئول مکاتبات: (E-mail: mrahimmalek@cc.iut.ac.ir)

چکیده

مقدمه و هدف: بومادران زاگرسی (*Achillea filipendulina*) یکی از مهم‌ترین گونه‌های خانواده کاسنی است و از جمله گیاهان دارویی و زینتی با ارزش محسوب می‌شود. شرایط آب و هوایی بر کیفیت و کمیت ترکیبات موثره گیاهان دارویی اثر می‌گذارد. لذا، تعیین فصل مناسب، جهت برداشت گیاه بومادران باعث بالا رفتن عملکرد ماده موثره می‌شود. هدف از این مطالعه بررسی اثر تنوع فصلی بر عملکرد اسانس و برخی خصوصیات مورفووفیزیولوژیک بومادران زاگرسی است.

روش تحقیق: در این تحقیق، آزمایشی در قالب طرح اسپلیت پلات بر با به بلوك کامل تصادفی با دو ژنتیپ از گونه *A. filipendulina* A. در سه تکرار اجرا شد. نمونه‌های اندام هوایی در هر فصل با استفاده از دستگاه کلونجر اسانس‌گیری گردید و عملکرد اسانس فضول مختلف مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج و بحث: ژنتیپ Af_c کمترین میزان را از لحاظ صفات ارتفاع، طول برگ و عرض برگ در فصل زمستان نشان داد در حالی که ژنتیپ Af₂₁ بیشترین میزان را از لحاظ صفات ارتفاع و عرض برگ در فصل تابستان نشان داد. محدوده عملکرد اسانس بین ژنتیپ‌ها در فضول مختلف از ۰/۰۸ تا ۰/۰۱ درصد متغیر بود. بیشترین و کمترین میزان عملکرد اسانس به ترتیب مربوط به ژنتیپ‌های Af_c در فصل تابستان و Af₂₁ در فصل زمستان بود. کمترین و بیشترین میزان تجمع پراکسید هیدروژن به ترتیب مربوط به ژنتیپ Af₂₁ در فصل بهار و Af_c در فصل زمستان بود. علاوه بر این، میزان تجمع مالون دی آلدید از ۰/۳ تا ۰/۳۷ (نانوگرم بر وزن تر) متغیر بود. ژنتیپ‌های Af_c در فصل بهار و Af₂₁ در فصل تابستان به ترتیب کمترین و بیشترین میزان تجمع مالون دی آلدید را از خود نشان دادند.

توصیه کاربردی/صنعتی: با توجه به نتایج حاصل از تحقیق حاضر، جهت حصول حداکثر عملکرد وزن خشک و میزان اسانس، برداشت گیاه به منظور اسانس گیری در اوایل تابستان توصیه می‌شود.

شناسه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۰۴/۲۰

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۰۵/۱۳

نوع مقاله: علمی پژوهشی

موضوع: اکوفیزیولوژی

کلید واژگان:

- ✓ بومادران
- ✓ تنوع فصلی
- ✓ اسانس

1. مقدمه

گیاه بومادران یکی از گیاهان مهم دارویی می‌باشد. جنس گیاه

Mitulaceae متعلق به خانواده ستاره آسا (Asteraceae) است و از

(۱۹۸۲). رادیکال های آزاد منجر به آسیب سلولی از طریق سازوکار پراکسیده شدن لیپیدی (عمدتاً غشای سلولی) و بلوکه کردن سیستم های ضد اکسایش طبیعی می شوند. از طریق اندازه گیری مالون دی آلدھید (MDA) که نتیجه پراکسیده شدن لیپیدی است، می توان به میزان تنفس وارد شده به سلول های گیاهی پی بردن اثر تنفس های محیطی روی غشای سلول های گیاهی، میزان فرآورده های حاصل از پراکسیده شدن لیپید ها از قبیل مالون دی آلدھید (MDA) یا پر اکسید هیدروژن (H_2O_2) را اندازه گیری می نمایند و از نتایج آن به دخیل بودن رادیکال های آزاد اکسیژن در پاسخ به تنفس پی می برند (McKersie et al., ۱۹۹۰).

با توجه به بررسی منابع، تاکنون مطالعه ای درباره اثر تنوع فصلی بر عملکرد اسانس، خصوصیات مورفولوژیک مرتبط با آن و خصوصیات فیزیولوژیک مانند میزان پراکسید هیدروژن و تجمع مالون دی آلدھید در بومادران وجود ندارد. بنابراین این مطالعه اهداف مذکور را در گونه *A. filipendulina* A. filipendulina دنبال می کند.

۲. مواد و روش ها

۲-۱. خصوصیات منطقه و ژنتیک ها مورد مطالعه
این پژوهش در سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۲ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان واقع در ۳۲ درجه شمالی و ۵۱ درجه شرقی اجرا شد. در این منطقه متوسط بارندگی سالیانه ۱۲۲/۸ میلی متر، حداقل و حداقل دمای مطلق سالیانه به ترتیب $23/4$ و $9/1$ درجه سانتی گراد می باشد و دارای اقلیم فراخشک سرد است (جدول ۱). مواد گیاهی مورد مطالعه در این آزمایش شامل دو نمونه جمعیتی از گونه *A. filipendulina* از ایران و آمریکا بود (جدول ۲).

جمله گیاهان مهم دارویی و زینتی محسوب می شود. تعداد گونه های شناخته شده بومادران در دنیا به ۱۵۰ گونه می رسد. این جنس در ایران دارای ۱۹ گونه علفی چند ساله می باشد که اغلب معطر هستند. پراکنندگی گونه ها در اروپا، آسیا و شمال آمریکا است (غربی و هم کاران، ۱۳۹۱). ژنتیک ها در ایران گسترش وسیعی داشته و در مناطق مختلف کشور با الگوهای مختلف آب و هوایی می رویند (زرگری، ۱۳۷۲). در قرون گذشته از این گیاه برای بند آوردن خون ریزی های بینی، اختلالات قاعدگی، بی خوابی، اختلالات بینایی، وجود خون در ادرار، دفع سنگ کلیه و غیره استفاده می شد؛ علاوه بر آن تبر و ضد نفخ است (میر حیدر، ۱۳۷۵). این گیاه علاوه بر این که به عنوان یک گیاه دارویی مهم در جهان مطرح می باشد، از سویی به عنوان گیاه زینتی در فضای سبز به کار می رود و در برخی مناطق دنیا از جمله آمریکا و اروپا از گل ها بریده و شاخه خشک آن استفاده می شود.

ارقام متعلق به گونه *A. filipendulina* A. filipendulina دارای سطح دیپلوفیلی و همگی دارای گل هایی به رنگ زرد هستند. گل های این گونه بر روی گل آذین بسیار بزرگ و فشرده ای قرار گرفته اند. ارتفاع این گیاه بسته به رقم از ۷۰ سانتی متر تا ۱۵۰ سانتی متر متفاوت است. از گل های این گونه هم برای تهیه گل خشک و هم برای تهیه گل شاخه بریده استفاده می شود (Evenor, ۲۰۰۴).

عوامل محیطی مانند سرما، گرما، میزان رطوبت نسبی وغیره بر روی میزان مواد موثر گیاهان دارویی تأثیر گذار است (Ghasemi et al., ۲۰۱۳). هر گونه تغییر در شدت و کمیت عامل غیر زیستی (دما، رطوبت نسبی، شدت نور و عناصر غذایی) که منجر به تغییر در فرم نرمال فیزیولوژی گیاه شود به عنوان تنفس شناخته می شود. در اثر تنفس، گونه های فعال اکسیژن تولید می شود که نتیجه آن پیری زودرس، افزایش نفوذ پذیری و نشت یون ها از غشای سلولی، پیری و کاهش فتوسنتز در گیاهان است (Elstener,

جدول ۱. خصوصیات اقلیمی محل جمع آوری ژنتیک های مورد مطالعه

ردیف	کد نمونه ها	محل جمع آوری	گونه	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی
۱	Af21	اردبیل	<i>A. filipendulina</i>	$۳۸^{\circ} ۲۴' N$	$۴۸^{\circ} ۲۹' E$
۲	Afc	کالیفرنیا	<i>A. filipendulina</i>	$۳۸^{\circ} ۰۰' N$	$۹۷^{\circ} ۰۰' W$

لیتر از محلول رویی به آن اضافه شد و بعد از ۱ دقیقه، به مدت ۱۵ دقیقه در حمام بن ماری با دمای ۱۰۰ درجه قرار داده شد. سپس محلول در داخل فالکون ۱۰ میلی لیتری و روی بخ قرار داده شد و در داخل دستگاه سانتریفیوژ به مدت ۱۰ دقیقه، با دور ۵۰۰۰ rpm قرار داده شدند. از روشناور^۲ حاصل برای قرائت در سه طول موج ۴۵۰، ۵۳۲ و ۶۰۰ نانومتر استفاده گردید. رابطه محاسبه MDA به صورت زیر بود:

$$MDA = \frac{6/45(OD_{450} - 0.056)}{OD_{532} - OD_{600}}$$

سطح پر اکسیده شدن لپید ها به صورت نانومول بر گرم وزن تازه بیان شد (Zhou & Abaraha, ۲۰۰۷).

۲-۶. تجزیه و تحلیل های آماری

پس از ثبت داده ها تجزیه واریانس داده مطابق طرح اسپلیت پلات در زمان بر پایه بلوک کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. کلیه تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SAS.ver11 انجام شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده گردید.

۳. نتایج و بحث

۳-۱. درصد عملکرد انسانس

عملکرد انسانس در میان ژنتیپ های گونه *A. filipendulina* و *A. millefolium* فصول مختلف در سطح احتمال ($P < 0.01$) تفاوت معنی داری نشان داد (جدول ۲). بیشترین میزان انسانس در ژنتیپ مشاهده شد. در میان فصول، تابستان (۰/۰۱) میزان عملکرد انسانس بالاتری را در نمونه های مورد مطالعه نشان داد و کمترین آن در فصل زمستان (۰/۰۸۴) مشاهده شد (شکل ۱).

تغییر عملکرد انسانس در پاییز می تواند به دلیل اختلاف در مرحله رویشی گیاه باشد. غنی و هم کاران (۱۳۹۰) اثر مراحل مختلف فنولوژیک را در بومادران هزاربرگ (*A. millefolium*) موردن مطالعه قرار داد. در مطالعه آن ها، بیشترین میزان عملکرد انسانس مربوط به برداشت تابستان (۰/۱۷) و کمترین آن مربوط به برداشت پاییزه (۰/۰۱۳) بود. رحیم ملک و هم کاران (Loreto et al., ۲۰۰۹)

^۲.Supernatant

۲-۲. تعیین صفات مورفوЛОژی

بین دم برگ تا نوک برگ بر حسب سانتی متر، عرض برگ (اندازه گیری عرض قسمت میانی برگ بر حسب سانتی متر) و تعداد برگچه در برگ مرکب (شمارش تعداد برگچه ها در برگ های مرکب ژنتیپ ها) در فصول مختلف اندازه گیری شد.

۲-۳. تعیین عملکرد انسانس

جهت انسانس گیری، پس از خشک شدن نمونه ها در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد و سایه خشک، قسمت رویشی کاملاً با آسیاب خرد شدند و انسانس گیری را روش تقطیر با آب، توسط دستگاه کلونجر با استفاده از نمونه ۵۰ گرمی و ۳ ساعت بعد از جوش آمدن برای هر تکرار انجام شد و بازده انسانس بر اساس وزن خشک نمونه محاسبه گردید (Jaimandi و هم کاران، ۱۳۷۸؛ Jaimandi و هم کاران، ۱۳۸۳).

۲-۴. اندازه گیری میزان پراکسید هیدروژن (H_2O_2)

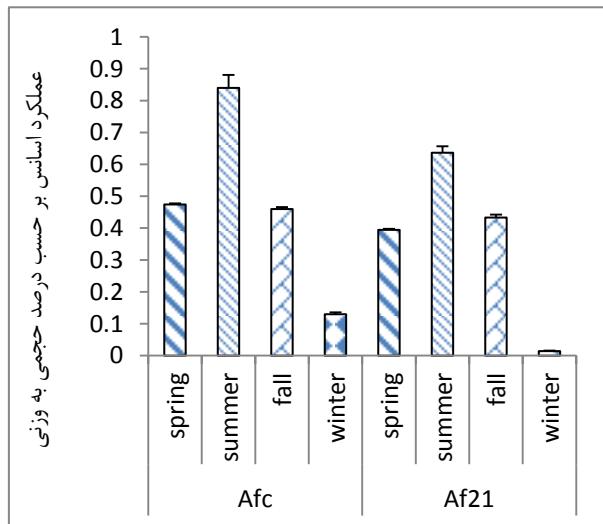
اندازه گیری میزان پراکسید هیدروژن در مرحله ساقه دهی انجام شد. ابتدا ۸ غلاظت پی پی ام از H_2O_2 (۰، ۰۵، ۰۱، ۰۲، ۰۳، ۰۴، ۰۵، ۰۶) آماده شد و با استفاده از آن منحنی استاندار رسم گردید. ۱ گرم برگ تازه را با نیتروژن مایع پودر شده و ۱۰ میلی لیتر تری کلریک اسید (TCA) ۱٪ مولار به آن اضافه شد، پس از دقایقی آن ها را در فالکون های ۱۰ میلی لیتری انتقال داده و به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۱۲۰۰۰ سانتریفیوژ شد. سپس ۰/۵ میلی لیتر قسمت بالای محلول به دست آمده را برداشته و با ۰/۵ میلی لیتر محلول فسفات بافر ۱۰ میلی مولار با $pH=7.۴$ (K_2HPO_4) مخلوط گردید. سپس ۱ میلی لیتر محلول KI به آن اضافه شده و به مدت ۱ ساعت در تاریکی قرار داده شد. هنگاهی که رنگ محلول به رنگ بنفش کم رنگ در آمد در طول موج ۳۹۰ nm قرائت شد (Loreto et al., ۲۰۰۹).

۲-۵. مقدار مالون دی آلدھید (MDA)

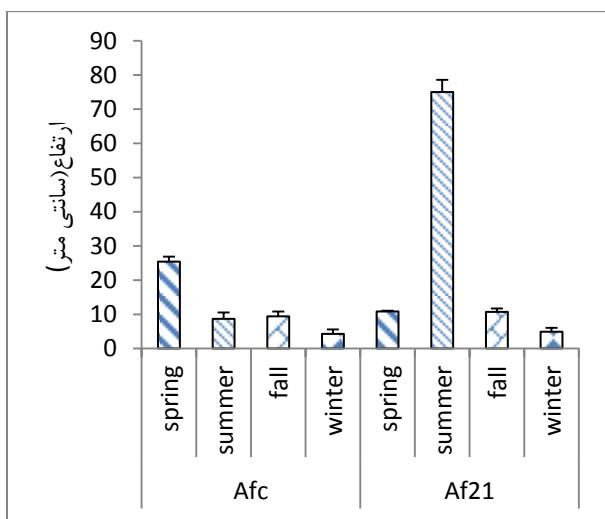
ابتدا ۱۰ گرم تری کلریک اسید (TCA) در ۴۰ سی سی آب مقطر حل شد که نیاز به دمای ۹۵ درجه سانتی گراد دارد. سپس ۰/۶ گرم TBA در ۴۰ سی سی آب مقطر حل شد و هر دو این محلول با هم تلفیق و به حجم ۱۰۰ میلی لیتر رسانیده شد. وقتی هر دو ماده کاملاً محلول شدند رنگ محلول از گچی به کرمی تغییر یافت. ۱ گرم از گیاه با نیتروژن مایع پودر شده، سپس ۵ میلی

^۱.Teri chloric acid

گزارش سلاح ورزی و همکاران (۱۳۸۸) و رزمجو و اعتمادی (Razmj & Etemadi, ۲۰۰۷) در چمن و گزارش اسپیدکار و همکاران (Spidkar et al., ۲۰۰۳) در گیاه پوششی می باشد.

شکل ۱. میزان عملکرد اسانس بومادران در فصول مختلف

شکل ۲. اندازه صفت ارتفاع در ژنوتیپ‌های بومادران در فصول مختلف.

۳-۳. طول برگ

نتایج تجزیه واریانس تنوع بسیار معنی داری ($P < 0.01$) بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه برای صفت ارتفاع نشان دادند. هم‌چنین نتایج تجزیه واریانس تفاوت بسیار معنی داری ($P < 0.01$) بین فصول مختلف سال برای صفات مورد ارزیابی نشان دادند (جدول ۲). مقایسه میانگین صفت ارتفاع گیاه در بین ژنوتیپ‌ها در چهار فصل سال نشان داد که در مجموع بیشترین میانگین را ژنوتیپ Af21 در فصل تابستان نشان داد. اما بیشترین ارتفاع ژنوتیپ Afc در فصل بهار بود. در طی فصول سرد ارتفاع گیاه در هر دو ژنوتیپ مورد مطالعه کاهش یافت (شکل ۲).

(Rahimmalek filipendulina) محدوده میزان عملکرد اسانس را در گونه A. مطالعه حاضر، نسبت به پژوهش‌های قبل متفاوت است و آن هم می‌تواند به دلیل اختلاف در شرایط آب و هوایی در فصول مختلف می‌باشد. اگرچه کیفیت و کمیت مواد مؤثره (متabolیت‌های ثانویه) گیاهان دارویی اساساً توسط فرآیندهای ژنتیکی کنترل می‌شود ولی عوامل محیطی نیز نقش مهمی دارد (Sharifiq malik et al., ۱۹۷۷; Mortan, ۱۹۷۷; Letchamo et al., ۱۹۹۷) (Yanli et al., ۱۹۹۵) بیوسنتر اسانس به تنفس کمتر گیاه، رژیمهای نوری و احتمالاً هوای خنک‌تر بستگی دارد.

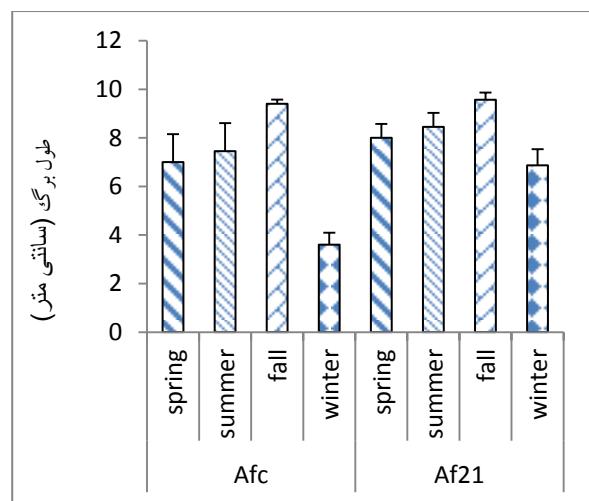
۲-۳. ارتفاع گیاه

نتایج تجزیه واریانس تنوع بسیار معنی داری ($P < 0.01$) بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه برای صفت ارتفاع نشان دادند. هم‌چنین نتایج تجزیه واریانس تفاوت بسیار معنی داری ($P < 0.01$) بین فصول مختلف سال برای صفات مورد ارزیابی نشان دادند (جدول ۲). مقایسه میانگین صفت ارتفاع گیاه در بین ژنوتیپ‌ها در چهار فصل سال نشان داد که در مجموع بیشترین میانگین را ژنوتیپ Af21 در فصل تابستان نشان داد. اما بیشترین ارتفاع ژنوتیپ Afc در فصل بهار بود. در طی فصول سرد ارتفاع گیاه در هر دو ژنوتیپ مورد مطالعه کاهش یافت (شکل ۲).

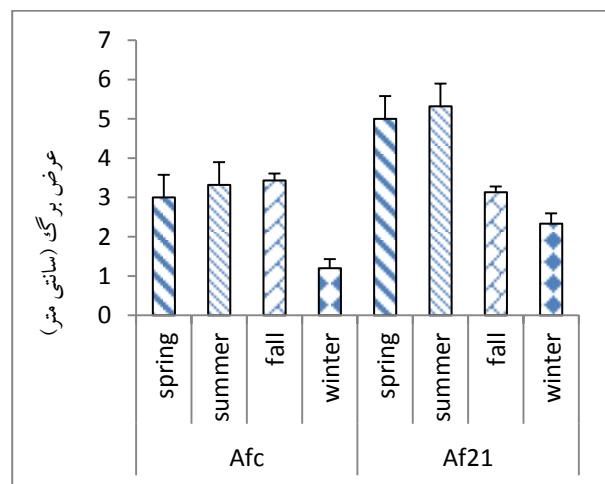
غنى و همکاران (۱۳۹۰) در مطالعه خود در گونه بومادران هزار برگ A. millefolium مشاهده کردند که ارتفاع گیاه در تاریخ برداشت اول (اوایل تیرماه) بیشترین میزان را دارا بود. شوشتربیان و همکاران (۱۳۹۰) اثر فصل گرم سال را در گیاه زینتی بومادران گل قرمز مورد مطالعه قرار دادند و نتایج نشان داد که گونه بومادران ۲۷/۶۲ (سانتی متر) ارتفاع بیشتری در تابستان نسبت به گونه‌های دیگر نشان داده است. در واقع تنیش دمایی ناشی از تغییر فصل در میزان ارتفاع تغییر محسوسی داشت و اختلاف در داخل گونه نیز روشن بود (شکل ۲).

از اینرو، گیاهان در معرض تنیش دمایی بیشتر به علت کاهش در میزان سطح برگ، کاهش در میزان فتوسنتر خالص و بسته شدن روزنه‌ها گسترش کمتری داشتند (Lecoeur et al., ۱۹۹۵; Guilion et al., ۲۰۰۳). نتایج به دست آمده در هماهنگی با

بنابراین در طول و عرض‌های جغرافیایی مختلف حتی در یک گونه شکل و تعداد برگچه اختلاف وجود دارد (Chung et al., ۱۹۹۹).

شکل ۳. اندازه طول برگ در ژنوتیپ‌های بومادران در فصول مختلف

شکل ۴. اندازه عرض برگ در ژنوتیپ‌های در فصول مختلف

۳-۶. میزان پراکسید هیدروژن (H_2O_2)

نتایج تجزیه واریانس تنوع بسیار معنی‌داری ($P<0.01$) بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه برای صفت فیزیولوژیک پراکسید هیدروژن نشان داد. همچنین نتایج تجزیه واریانس تفاوت بسیار معنی داری ($P<0.01$) بین فصول مختلف سال برای صفت مورد ارزیابی نشان داد (جدول ۲). مقایسه میانگین داده‌ها در فصول مختلف نشان داد که میزان پراکسید هیدروژن (H_2O_2) تفاوت معنی‌داری بین ژنوتیپ‌های داخل گونه دارد.

طول برگ در ژنوتیپ Af21 بیشتر از ژنوتیپ دیگر بود و برگ‌های با طول بیشتری را داشت. در میان فصول مختلف بیشترین میزان این صفت در فصل پاییز مشاهده شد (شکل ۳).

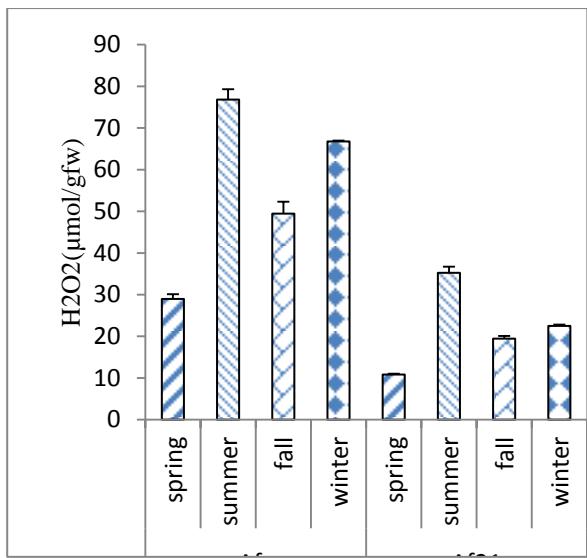
کاهش رشد اندام گیاه در شرایط تنفس دما به دلیل محدود شدن فتوسنترز است. عوامل محدود کننده فتوسنترز به دو دسته تقسیم می‌شوند. عوامل روزنه‌ای که منجر به کاهش انتشار دی اکسید کربن به فضای بین سلولی در اثر کاهش هدایت روزنه‌ای شده و عوامل غیر روزنه‌ای که فتوسنترز را از طریق اثر مستقیم بر فرآیندهای بیوشیمیایی فرآوری کربن محدود می‌کنند. به نظر می‌رسد که کاهش و افزایش دما با تأثیر بر اندازه روزنه‌ها در بعد از برگ ها اثر می‌گذارد. طی فصل تابستان گیاه برای بالا بردن میزان فتوسنترز ابعاد برگ را افزایش می‌دهد (Hall, ۲۰۱۰).

۳-۴. عرض برگ

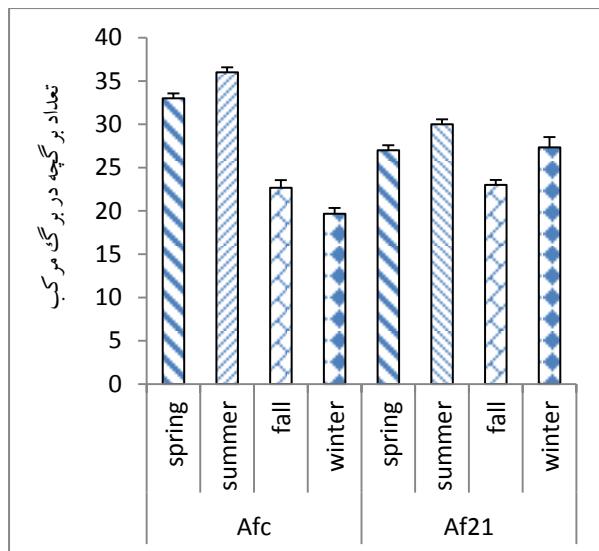
نتایج تجزیه واریانس تنوع بسیار معنی‌داری ($P<0.01$) بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه برای صفت عرض برگ نشان دادند که نشان دهنده تنوع زیاد در داخل گونه بود. همچنین نتایج تجزیه واریانس تفاوت بسیار معنی‌داری ($P<0.01$) بین فصول مختلف سال برای صفت مورد ارزیابی نشان دادند (جدول ۲). در فصل گرم سال میزان این صفت بیشتر بود و با کاهش دما عرض برگ نیز کاهش یافت (شکل ۴). همان‌طور که از نتایج استنباط می‌شود عرض برگ به عنوان یکی از صفات مهم در جدعا نمودن بسیاری از گونه‌های بومادران مطرح می‌باشد (Rahimmalek et al., ۲۰۰۹). برگ‌ها اندام اصلی در فرآیند فتوسنترز به شمار می‌روند. در تابستان با افزایش شدت نور، به منظور افزایش کارآبی فتوسنتر گیاه برگ‌های مرکب کاملاً باز می‌شوند و طی فصل زمستان برگ‌ها کاهش سطح می‌یابند.

۳-۵. تعداد برگچه در برگ مرکب

نتایج تجزیه واریانس تنوع بسیار معنی‌داری ($P<0.01$) بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه برای صفت تعداد برگچه در برگ مرکب نشان داد. در فصل گرم سال میانگین این صفت نسبت به فصل سرد بیشتر بود. این صفت جزو صفاتی است که تغییرپذیری بالایی در مناطق مختلف جغرافیایی دارد. به دلیل این که برگ‌های بومادران می‌توانند پدیده فتوکپی از خود نشان دهند (Guo et al., ۲۰۰۶)،

شکل ۶. میزان تجمع پراکسید هیدروژن، در ژنتیپ‌های بومادران در فصول مختلف

شکل ۵. تعداد برگچه در برگ مرکب، در ژنتیپ‌های بومادران در فصول مختلف

۳-۷. تجمع مالون دی آلدھید (MDA)

نتایج تجزیه واریانس تنوع معنی‌داری ($P < 0.01$) بین ژنتیپ‌های مورد مطالعه برای صفت فیزیولوژیک مالون دی آلدھید (MDA) نشان داد. هم‌چنین نتایج تجزیه واریانس تفاوت معنی‌داری ($P < 0.01$) بین فصول مختلف سال برای صفت مورد ارزیابی نشان داد (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که ژنتیپ Af21 با ۲۰۰۷ میلی‌مول بر گرم ماده تر بیشترین مقدار مالون دی آلدھید را داشت. در بین فصول مختلف، تابستان و زمستان بیشترین تجمع مالون دی آلدھید (MDA) را نشان داد (شکل ۷). مالون دی آلدھید (MDA)، یکی از محصولات پراکسیداسیون لیپیدها، به طور گستردۀ ای به عنوان شاخص پراکسیداسیون لیپیدها و به عنوان یک نشانگر استرس اکسیداتیو مورد مطالعه قرار گرفته است (اردستانی و یزدان پرست، ۱۳۸۶).

Jian & Huang (Jiang & Huang, ۲۰۰۱) و کلار و هم‌کاران (Klar et al., ۲۰۰۶) نشان دادند که با اندازه‌گیری انباست مالون دی آلدھید (MDA) می‌توان اثر تنفس را بررسی نمود. Jian & Huang (Jiang & Huang, ۲۰۰۱) تأثیر تنفس خشکی بر میزان تجمع مالون دی آلدھید (MDA) و فعالیت آنزیم‌های آنتی-اکسیدانی از جمله سوپراکسیدسموتاز، کاتالاز، آسکوربات

ژنتیپ Afc با میانگین ۵۵/۴۸ میکروگرم بر گرم ماده تر بیشترین میزان پراکسید هیدروژن (H_2O_2) را در چهار فصل داشت. در کل، طی فصول تابستان و زمستان بالاترین میزان پراکسید هیدروژن (H_2O_2) به دست آمد و کمترین آن در فصل بهار مشاهده شد (شکل ۶). افزایش سطح H_2O_2 در گیاه دلالت بر تنفس اکسیداتیو دارد که پراکسیداسیون لیپیدها و دیگر اثرات زیان‌بخش بر غشاها را سبب می‌شود (Khorshidi et al., ۲۰۰۶). دمای بالا و پایین سبب افزایش میزان پراکسید هیدروژن (H_2O_2) می‌شود (Kingston-Smith et al., ۱۹۹۹). در فصل تابستان، مدت زمان تنفس گرما در مقایسه با بهار بیشتر بود و که سبب افزایش بیشتر میزان پراکسید هیدروژن در این فصل شد.

میزان پراکسید هیدروژن بسته به میزان، شدت، نوع تنفس تغییر می‌کند (Slesak et al., ۲۰۰۷). حسین و هم‌کاران (Huseyin et al., ۲۰۰۸) گزارش کردند که تنفس سرما سبب افزایش آسیب اکسیداتیو به صورت تولید H_2O_2 در عدس می‌شود. وانگ و هم‌کاران (Guo et al., ۲۰۰۹) و نیز گانو و هم‌کاران (Wang et al., ۲۰۰۶) در بررسی روی برنج مشاهده کردند که رقم‌های متحمل به تنفس، تجمع کمتری از پراکسید هیدروژن را نشان می‌دهند.

جدول ۲. میانگین مربعات اندازه گیری شده در ژنوتیپ‌های بومادران *A. filipendulina* در فصول مختلف

میانگین مربعات								منابع تغییرات
درجه آزادی	دراصد عملکرد اسانس	MDA	H ₂ O ₂	ارتفاع	طول برگ	عرض برگ	تعداد برگچه در برگ مونکب	
۲	۰/۰۰۰۹ ^{ns}	۰/۱۹ ^{ns}	۲/۶۹ ^{ns}	۲۰/۲۶ ^{ns}	۰/۷۰ ^{ns}	۱/۱۸ ^{ns}	۰/۵۴ ^{ns}	بلوک
۱	۰/۰۶۷ ^{**}	۲/۳۲ ^{**}	۶۷۲۹/۲۱ ^{**}	۴۶۸۱/۶۳ ^{**}	۱۱/۰۷ ^{**}	۸/۷۶ ^{**}	۶/۰۰ ^{**}	واریته
۲	۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۸۹ ^{ns}	۰/۷۳ ^{ns}	۴۵/۱۰ [*]	۲/۹۳ ^{ns}	۱/۶۰ [*]	۰/۸۷ ^{ns}	بلوک × واریته
۱	۰/۰۴۴ ^{**}	۵/۴۲ ^{**}	۱۴۱۳/۲۵ ^{**}	۲۸۲۰/۶۹ ^{**}	۱۸/۵۳ ^{**}	۷/۷۴ ^{**}	۱۴۸/۳۳ ^{**}	فصل
۱	۰/۰۰۸ ^{**}	۰/۱۰ ^{ns}	۲۱۴/۵۱ ^{**}	۱۵۸۵/۲۳ ^{**}	۲/۶۵ ^{ns}	۱/۷ ^{ns}	۶۳/۴۴۵ ^{ns}	فصل × واریته
۴	۰/۰۰۰۸	۰/۰۴۶	۸/۶۸	۶/۵۶	۱/۴۶	۰/۲۸	۱/۹۳	خطای آزمایشی

معرفی شد. نتایج این بررسی نشان داد در فصول تابستان و زمستان بیشترین میزان تجمع مالون دی آلدهید و پراکسید هیدروژن دیده شد و گیاه طی این فصول بیشتر تحت تأثیر تنفس قرار گرفته است. نظر به این که تنفس عملکرد ماده خشک را کاهش می دهد. بنابراین از نتایج فوق چنین برداشت می شود که اوایل تابستان زمان مناسب جهت برداشت گیاه و اسانس گیری ژنوتیپ مذکور می باشد.

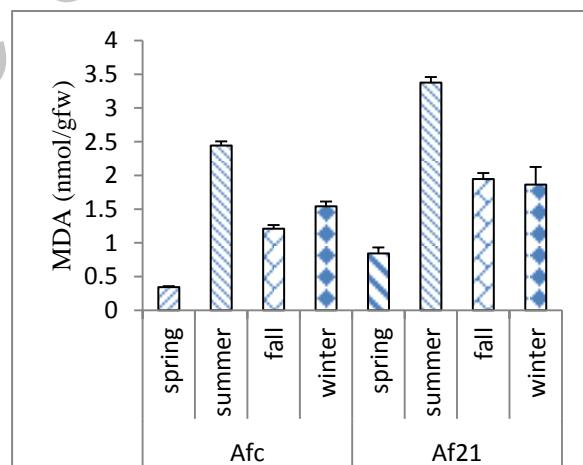
۵. سپاس‌گزاری

نظر به اینکه بخشی از هزینه این پژوهش توسط معاونت برنامه ریزی پژوهشی و فناوری شهرداری اصفهان حمایت شده است؛ بدینوسیله از شهرداری اصفهان تشکر می گردد.

۶. منابع

- جایمند، ک.، رضایی، م. ب. و برازنده، م. م. ۱۳۷۸. بررسی ترکیب-های موجود در اسانس گل بومادران هزار برگ *A. millefolium* . تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۴: ۷۱-۸۲.
- جایمند، ک.، رضایی، م. ب. ۱۳۸۳. بررسی ترکیب‌های شیمیایی اسانس اندام هوایی گیاه *A. millefolium* با روش‌های تقطیر. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۲۰: ۱۸۱-۱۹۰.
- زرگری، ع. ۱۳۷۲. گیاهان دارویی، انتشارات موسسه انتشارات و چاپ تهران.

پراکسیداز و گلوتاتیون ردوکتاز را در دو گونه *Poa pratensis* و *Festuca arundinacea* بررسی کردند. آن‌ها دریافتند که تحت تأثیر تنفس تجمع چشمگیری در مالون دی آلدهید (MDA) و پراکسید هیدروژن در هر دو گیاه رخ می دهد.

شکل ۷. میزان تجمع مالون دی آلدهید، در ژنوتیپ‌های بومادران *A. filipendulina* در فصول مختلف

۴. نتیجه گیری

در میان ژنوتیپ مورد مطالعه بومادران *A. filipendulina* ، ژنوتیپ Af21 عملکرد اسانس بالاتری داشت. برای رسیدن به عملکرد بالا در ژنوتیپ مذکور فصل تابستان بهترین زمان جهت برداشت

- (*Zaravshanica membranacea* (Boiss.) M. Pimen.). *Industrial Crops and Products.*, 50, 443-448.
- Guilioni, L., Wery, J. and Lecoeur, J. 2003. Effects of high temperature and water deficit on seed number and seed distribution along the stem in a pea crop. *Functional Plant Biology.*, 30: 1151-1164.
- Guo, Z., Ou, W., Lu, S. and Zhong, S. 2006. Differential responses of antioxidative system to chilling and drought in four rice cultivars differing in sensitivity. *Journal of Plant Biochemistry and Biotechnology.*, 44: 828-836.
- Hall, J. E. 2010. Guyton and Hall Textbook of Medical Physiology: Enhanced E-book. Elsevier Health Sciences.
- Huseyin, A. O., Fusun, E., Didem, D., Tahir, B. A., Tufan, O., Ebru, O., Feyza, S. and Mera, Y. 2008. Antioxidant responses of lentil to cold and drought stress. *Journal of Plant Biochemistry and Biotechnology.*, 17: 56-64.
- Jiang, Y. and Huang, B. 2001. Drought and heat stress injury to two cool-season turf grass in relation to antioxidant metabolism and lipid peroxidation. *Crop Science.*, 41: 439-442.
- Khorshidi, M. and Nojavan, A. M. 2006. The effects of Abscisic acid and CaCl_2 on the activities of antioxidant enzymes under cold stress in maize seedlings in the dark. *Journal of Biological Sciences*, 9: 54-59.
- Kingston-Smith, A. H., Harbinson, J. and Foyer, C. H. 1999. Acclimation of photosynthesis, H_2O_2 content and antioxidants in maize (*Zea mays*) grown at sub-optimal temperatures. *Plant, Cell and Environment.*, 22(9): 1071-1083.
- Klar, A. E., Jadoski, S. O. and Lima, G. P. P. 2006. Peroxidase activity as an indicator of water stress in sweet pepper plants. *International Symposium on Soilless Culture and Hydroponics, International Society for Horticultural Science*.
- McKersie, B. D., Hoekstr, F. and Krieg, L. 1990. Differences in the susceptibility of plant membrane
- شوشتريان، س. صالحی، ح. و تهرانی فر، ع. ۱۳۹۰. بررسی خصوصیات رشد و نمو د گونه گیاه پوششی در فضای سبز جزیره کیش در فصل گرم. نشریه بوم شناسی کشاورزی، ۴(۳): ۵۱۴-۵۲۴
- غربیی، ش. سیدطباطبایی، ب.ا. سعیدی، ق. گلی، س.ا. و طالبی غنی، ع. ۱۳۹۱. اثر تنفس خشکی بر برخی صفات فیزیولوژیک و فعالیت آنتی اکسیدانی بومادران بیابانی (*Achillea tenuifolia* Lam) داروهای گیاهی، ۳: ۱۸۹-۱۸۱
- غنی، ع. تهرانی فر، ع. عزیزی، م. و تقی عبادی، م. ۱۳۹۰. اثر تاریخ کاشت بر صفات مورفوژیک، عملکرد و میزان انسانس *A. millefolium* subsp. *millefolium* بومادران هزار برگ در شرایط آب و هوایی مشهد. نشریه پژوهشی زراعی ایران، ۴۴۷-۴۵۳: ۳(۹)
- میر حیدر، ح. ۱۳۷۵. معارف گیاهی: کاربرد گیاهان در پیشگیری و درمان بیماری ها. دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- Ardestani, A. and Yazdanparast, R. 2007. Antioxidant and free radical scavenging potential of *Achillea santolina* extracts. *Food Chemistry.*, 104(1): 21-29.
- Chung, H. S., Chang, L. C., Lee, S. K., Shamon, L. A., van Breemen, R. B., Mehta, R. G., et al. 1999. Flavonoid constituents of *Chorizanthe diffusa* with potential cancer chemopreventive activity. *Journal of Agricultural and Food Chemistry.*, 47: 38-41.
- Evenor, D. and Reuveri, M., 2004. Micro propagation of *A. filipendulina* cv. Parker. *Plant Cell Reproduction.*, 23: 91-93..
- Elstener, E. F. 1982. Oxygen activation and oxygen toxicity. *Annual Review of Plant Biology.*, 33: 73-96.
- Frankel, E. N. 1985. Chemistry of free radical and single oxidation of lipids. *Progress in Lipid Research.*, 23: 197-221.
- Ghasemi Pirbalouti, A., Hossayni, I. and Shirmardi, H. A. 2013. Essential oil variation, antioxidant and antibacterial activity of mountain fennel

- Selahvarzi, Y., Tehranifar, A., and Gazanchian, A. ۲۰۰۹. Study of physiognomic changes of native and introduced turfgrasses in drought stress and again irrigation. *Iranian Journal of Science and Technology of Horticulture.*, ۹: ۱۹۳-۲۰۶.
- Shafiq malik, M., Satter, A. and Ahmad khan, S. ۱۹۸۷. Biological science section, essential oils of the species of Labiateae, part III- Studies on the essential oil of *Zataria multiflora*. *Pakistan Journal of Scientific and Industrial Research.*, ۳۰: ۷۵۱-۷۵۳.
- Slesak, I., Libik, M., Karpinska, B., Karpinski, S., and Miszalski, Z. ۲۰۰۷. The role of hydrogen peroxide in regulation of plant metabolism and cellular signalling in response to environmental stresses. *Acta Biochimica et Biophysica Sinica.*, ۴۵(۱), ۳۹.
- Spidkar, Z. ۲۰۰۳. Study of Poaceae morphological characteristics for green space in coastal regions of Mediterranean. *Agriculture Knowledge.*, ۱: ۲-۸. (In Persian).
- Yanli, L., Craker, L. and Pitter, T., ۱۹۹۷. Effect of light level on essential oil production of sage and thyme. *Journal of Environmental Horticulture.*, ۶۷: ۷۹۷.
- Wang, W. B., Kim, Y. H., Lee, H. S., Yong Kim, K., Deng, X. and Kwak, S. ۲۰۰۹. Analysis of antioxidant enzyme activity during germination of alfalfa under salt and drought stresses. *Journal of Plant Biochemistry & Physiology.*, ۴۷: ۵۷۰-۵۷۷.
- Zhou, S. and Abaraha A. ۲۰۰۷. Response to heat stress in warm season and cool season turf grass cultivars. *Scientific Research Essay.*, ۲: ۹۰-۱۰۰.
- lipids to ۲۰٪ eroxidation. *The Russian Scientific Research Journal Biokhimiya.*, ۱۰۳۰: ۱۱۹-۱۲۶.
- Morton, J. F. ۱۹۷۷. Major medicinal plants ,botany, culture and uses, Charls C. Thomas Publisher, Bannerstone House, ۴۲۱ p.
- Lecoeur, J., Wery, J., Turc, O. and Tardieu, F. ۱۹۹۵. Expansion of pea leaves subjected to short water deficit: cell number and cell size are sensitive to stress at different periods of leaf development. *The Journal of Experimental Botany.*, ۴۶: ۱۰۹۳-۱۱۰۱.
- Letchamo, W., Xu, H. L. and Gosselin, A., ۱۹۹۵. Variations in photosynthesis and essential oil in thyme. *Journal of Plant Physiology.*, ۱۴۷: ۲۹-۳۷.
- Loreto, F. and Velikova, V. ۲۰۰۱. Isoprene produced by leaves protects the photosynthetic apparatus against ozone damage, quenches ozone products, and reduces lipid peroxidation of cellular membranes. *Journal of Plant Physiology.*, ۱۲۷: ۱۷۸۱-۱۷۸۷.
- Rahimmalek, M., SayedTabatabaei, B. E., Etemadi, N., Goli, S. A. H., Arzani, A. and H. Zeinalie. ۲۰۰۹. Essential oil variation among and within six *Achillea* species transferred from different ecological regions in Iran to the field conditions. *Industrial Crops and Products.*, ۲۹: ۳۴۸-۳۵۵.
- Razmjou, K. and Etemadi, N. A. ۲۰۰۷. Resistance evaluating to drought in some turf species for using as cool season turfgrass. *The ۶th National Congress of Horticulture. Shiraz. Iran, ۲-۵ September ۲۰۰۷ pp.* (In Persian).